

DE WALROSVANGST OP NOVAJA SEMLJA.

Het *Journal de St. Petersbourg* ontleent uit het *Russische Marinejournal* eenige berigten over de Walrosvangst op Novaja Semlja, die niet onbelangrijk zijn. Zij bewijzen, dat deze tak van industrie aan de Witte Zee nog bloeit, en tevens ook, dat hij met groote gevaren is verbonden.

De jagers begeven zich in het begin van Junij, als de zee vrijer van ijs geworden is, naar Novaja Semlja. De jagt, die slechts twee maanden duurt, wordt op twee verschillende wijzen verrigt. Men valt namelijk de dieren aan, of als zij zwemmen, of als zij zich aan den oever of op het ijs bevinden. In het laatste geval zoekt men die, welke het dichtst bij het water zijn, eerst te doodden, opdat hunne lichamen de overigen in de snelle vlugt naar het water verhinderen. De jagers bedienen zich daarbij van groote lanzen. Als de walrossen zwemmen, worden zij met harpoenen gedood, die men uit het vaartuig op hen werpt. Maar deze soort van jagt is zeer gevaarlijk, want de gewonde walros werpt zich op zijne aanvallers en men moet met groote kracht roeijen om de slag tanden van het woedende dier te ontkomen.

In den zomer van 1865 werd de jagt in vier inhammen gedreven. Er waren 13 vaartuigen met 106 man daarbij werkzaam en zij bragten 600 walrossen, 26 zeehonden, 20 ijsbeeren, 110 rendieren, 350 zalmen en 6350 pud (van 40 pond) spek van Novaja Semlja terug. Het spek werd in dit jaar te Archangel met 1 roebel 70 kopeken het pud betaald, de huid van een walros met 7 tot 10 roebels, die van een zeehond met 1½ tot 2½ roebels en de pels van een ijsbeer met 5 roebels.

Twee van de 13 schepen met 16 man aan boord zijn verloren; één is zelfs verdwenen, zonder dat men weet, waar het gebleven is. Bovendien leed een schip tegen het einde van den laatsten zomer schipbreuk in de Barends-bogt. De manschap redde zich wel is waar, ondernam echter eenigen tijd later van nieuws eene jagt op walrossen en ijsbeeren en men heeft ze sedert niet weder gezien. Eindelijk vond een van Novaja Semlja naar Archangel terugkeerend schip bij kaap Kanin een vreemd vaartuig, dat van zijne bemanning verlaten midden in het ijs dreef.

(Uit dr. A. PETERMANN'S *Mittheilungen über wichtige neue Erforschungen auf dem Gesamtgebiete der Geographie*, 1866, III, S. 118.

D^r. A. T. REITSMA.
